

Der er ikke truffet nogen afgørelse i Sikkerhedsrådet, heller ikke i mandags. Derfor er 1441 gældende, og derfor skulle Blix og våbeninspektørerne fortsætte. Men det er der altså nogle, der har forhindret dem i, og nu ved vi, hvem det er. Det er den amerikanske præsident, det er den danske statsminister, det er den spanske regeringschef og en række andre statsledere, der har besluttet, at nu skal der være krig og ikke fred.

Kl. 10.30

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Aage Frandsen siger, at han går ud fra, at vi har bedt juristerne så at sige dække vores politiske konklusion ind. Det er ikke tilfældet. Juristerne blev bedt om at vurdere 1441 i lyset af situationen, som den så ud i fredags, da papiret blev lavet, så det vil sige, at der ikke er kommet nogen politisk forholdsordre.

På venstrefløjten taler man meget om konspirationsteorier. Det er en del af læresætningerne fra dengang, hr. Aage Frandsen gik på universitetet. Det kan godt være, de er forladt nu, men de gjaldt dengang. Men det er ikke tilfældet. Sådan arbejder man ikke, og jeg går ud fra, at mine forgængere kan bekræfte, at sådan behandler man selvfølgelig ikke sine jurister. Man ønsker at kende deres ærlige overbevisning, de skal ikke svare, som man selv gerne vil have det.

I 1998 var der også strid mellem folkeretseksperterne; det er der altid, og det er der også i dag. Der er folkeretseksperter, der siger, at det er i orden, og der er folkeretseksperter, der siger, det ikke er i orden, og sådan var det også i 1998. Det forholdt man sig også til her i salen, og det var der også diskussion om her i salen. Sådan er det.

Angående FN mener jeg, der ligger et klart mandat i 1441, når der ikke er kommet noget andet. Der står, at det er en sidste chance, hvorefter man genkalder alle tidligere opfordringer til verdenssamfundet om afvæbning. Det vil sige: Skal han afvæbnes, eller skal han ikke afvæbnes?

Jeg synes, det er ret morsomt, at man prøver at tviste om alle mulige sætninger, der er sagt i givne situationer, hvor man er på vej til noget i Sikkerhedsrådet, hvor man kan have forhåbninger om, at der kommer noget, og hvor man skal støtte, at der kommer noget. Hvad havde hr. Holger K. Nielsen egentlig sagt, hvis jeg havde sagt den 5. februar, at jeg er bedøvende ligeglad med Sikkerhedsrådet? Det havde da været at svigte Sikkerhedsrådet. Jeg skal da støtte Sikker-

hedsrådet, lige indtil Sikkerhedsrådet ikke kan træffe en beslutning, og når Sikkerhedsrådet ikke kan træffe en beslutning, er jeg nødt til at vurdere situationen ud fra det, som foreligger, og så foreligger 1441, som henviser til alt det øvrige.

Jeg mener ikke, man kan finde nogen modsætninger deri. Det er en konstant opbakning til Sikkerhedsrådet, og den har jeg stadig. Sikkerhedsrådet har ikke kunnet komme med en konklusion på sin vurdering, og så gælder 1441 med alle dens opfordringer, så dermed støtter jeg fortsat FN og Sikkerhedsrådet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ved udenrigsministerens intervention har det nu været muligt at klarlægge lidt yderligere, hvad regeringens og dermed også Venstres meget forvirrede forhold til resolution 1441 er, og jeg vil gerne bede hr. Jens Rohde om at bekræfte nogle meget enkle ting. Det kan nås inden for den besvarelestid, der er til rådighed.

Jeg vil spørge, om det ikke er rigtigt, at et flertal i Sikkerhedsrådet efter beslutningen i resolution 1441 meddelte, at for dem at se indebar den ikke, at man umiddelbart kunne gå til en militær intervention. Det er det ene. Så vil jeg også høre, om det ikke er rigtigt, at Sikkerhedsrådet ikke har vedtaget noget andet, der gør, at man kunne sige, at Sikkerhedsrådet har givet grønt lys for en militær intervention.

Jeg vil også spørge, om det ikke er rigtigt, at våbeninspektørerne med 1441 som grundlag har arbejdet og har meddelt, at de godt kunne arbejde videre for at nå det mål, de var blevet opfordret til at nå af FN's Sikkerhedsråd, og jeg vil høre, om det ikke er rigtigt, at Sikkerhedsrådet ikke har besluttet, at det arbejde er udsigtsløst og ophørt. Jeg vil gerne have klare svar på disse fire enkle spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er i forlængelse af udenrigsministerens foresøg på forklaring af sin egen situation.

Ministeren kom frem til, at FN's Sikkerhedsråd ikke kunne skabe flertal for at gå i krig, som USA og Tony Blair havde ønsket. Der kunne ikke skabes flertal, og det vil sige, at der er et flertal i FN's Sikkerhedsråd for at fortsætte den linje, man har vedtaget, nemlig at give våbeninspektørerne mere tid. Den linje ønsker den danske regering nu at bryde, og det vil sige, at Dan-